

بررسی اثر بارندگی بر الگوی کشت و درآمد ناخالص کل در محدوده‌ی شبکه‌ی آبیاری سمت راست سد انحرافی نکوآباد

محمود صبوچی و مصطفی مردانی*

تاریخ دریافت: ۱۳۸۹/۰۸/۲۷ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۰/۰۷/۰۸

چکیده

یکی از عوامل محدودکننده‌ی توسعه‌ی بخش کشاورزی آب در دسترس است که با میزان بارندگی هم‌بستگی شدیدی دارد. در نظرگرفتن بارندگی به عنوان یکی از عوامل مهم عدم حتمیت در تعیین الگوی بهینه کشت، از مواردی است که مورد غفلت قرار گرفته است. در مطالعه‌ی حاضر، تأثیر عامل بارندگی بر الگوی بهینه‌ی کشت و درآمد ناخالص کل در شبکه‌ی آبیاری سمت راست سد انحرافی نکوآباد واقع در استان اصفهان بررسی شد. مدل مورد استفاده، مدل بهینه‌سازی با عواملی کنترل‌کننده‌ی میزان محافظه‌کاری بود. داده‌های مورد نیاز مطالعه از سازمان جهاد کشاورزی و شرکت میراب زاینده‌رود استان اصفهان برای سال کشاورزی ۱۳۸۸ گرفته شد. یافته‌ها نشان داد که عامل بارندگی بر سطح زیرکشت و درآمد ناخالص کل تأثیری مثبت دارد. در سطح احتمال انحراف هر محدودیت از کران خود به مقدار $0/1$ ($p=0/1$) درآمد ناخالص کل از ۱۹۷ به ۲۳۳ میلیارد ریال و سطح زیرکشت از ۷۲۴۱ به ۱۰۷۲۶ هکتار افزایش می‌یابد. بنابراین، با توجه به نقش تأثیرگذار بارندگی بر تصمیم‌گیری کشاورزان در تعیین ترکیب محصولات کشاورزی، توصیه می‌شود به این عامل در سطح سیاست‌گذاری بیش‌تر توجه شود.

طبقه‌بندی JEL: Q1, C61, N5

واژه‌های کلیدی: بارندگی، عدم حتمیت، الگوی بهینه‌ی کشت، شبکه‌ی آبیاری

* برترتیب دانشیار اقتصاد کشاورزی و دانش آموخته کارشناسی ارشد اقتصاد کشاورزی دانشگاه زابل

مقدمه

با افزایش جمعیت، تقاضا برای تولیدات کشاورزی روز به روز افزایش می‌یابد. یکی از راه‌های افزایش تولیدات کشاورزی افزودن سطح زیرکشت محصولات کشاورزی است. در این میان، مسأله‌ی عدم حتمیت و خطرپذیری (ریسک) از نکات قابل توجهی است که بر درآمد کشاورزان و الگوی بهینه‌ی کشت انتخابی تاثیرگذار است (شارما و همکاران، ۲۰۰۷). در اواسط دهه‌ی ۱۹۹۰ مبحث ایجاد محافظه‌کاری (در مقابل عدم حتمیت) در مدل‌ها به وسیله‌ی محدود کردن عوامل نامطمئن مطرح شد (بن-تال و نمیرفسکی ۱۹۹۸، ۱۹۹۹، ۲۰۰۰، القوای و لبرت، ۱۹۹۷ و القوای و همکاران، ۱۹۹۸). چهارچوب محاسبات موجود در مدل‌های مطرح شده در این زمان درجه‌ی دوم مخروطی بود. همین امر موجب نوآوری یک روش بهینه‌سازی با عوامل تنظیم‌کننده‌ی میزان محافظه‌کاری (میزان عدم حتمیت) و یا بهینه‌سازی قوی (Robust optimization) شد (برتسیماس و سیم ۲۰۰۳، ۲۰۰۴). در این روش، بهینه‌سازی بر اساس دو اصل از اصول مدیریت کاربردی در شرایط عدم حتمیت توصیف می‌شود. اصل اول بیان‌گر آن است که پیش‌بینی‌های نقطه‌یی بی‌معنی است و باید با پیش‌بینی‌های دامنه‌یی جای‌گزین شود. اصل دوم آن است که مجموعه‌ی پیش‌بینی‌ها دقیق‌تر از تک‌تک آن‌ها است (ناهیما، ۲۰۰۵، سیمچی-لوی، ۲۰۰۴ و شفعی، ۲۰۰۵). نمونه‌های کاربردی متعددی از روش بهینه‌سازی با عواملی تنظیم‌کننده‌ی میزان محافظه‌کاری در زمینه‌های مسایل مدیریتی از جمله تئوری کوله-پشتی (Portfolio Theorem) (برتسیماس و سیم ۲۰۰۴) و تئوری انبار (Inventory Theorem) (سیل، ۲۰۰۴) بازگو شده است. هم‌چنین در زمینه‌ی مدیریت منابع آب چانگ و همکاران (۲۰۰۹) یک سیستم عرضه‌ی آب در منطقه‌ی فرضی در شرایط عدم قطعیت طراحی کردند. آن‌ها برای اعمال شرایط عدم قطعیت در مدل، از بهینه‌سازی با عواملی تنظیم‌کننده‌ی میزان محافظه‌کاری استفاده کردند. نتایج نشان داد که با افزایش میزان محافظه‌کاری (کاهش احتمال انحراف هر محدودیت از کران خود) در مدل، هزینه‌های مربوط به طرح افزایش می‌یابد.

برای بهینه‌سازی تخصیص زمین‌های قابل کشت در مناطق مختلف دنیا مطالعات فراوانی انجام پذیرفته است (ریویرا و همکاران ۲۰۰۸ و شارما و جانا ۲۰۰۹). در بسیاری از این مطالعات از مدل‌های برنامه‌ریزی آرمانی (الشیشینی، ۱۹۹۸ و اولیویرا و همکاران، ۲۰۰۳)، برنامه‌ریزی آرمانی فازی (بیسواس و پال، ۲۰۰۵)، برنامه‌ریزی چند هدفه (یه و لبادی، ۲۰۰۳) و یا برنامه‌ریزی چند هدفه‌ی فازی (زنگ و همکاران، ۲۰۱۰) استفاده شده است. سشی و همکاران (۲۰۰۶)، به بهینه‌سازی تخصیص منابع آب و الگوی کشت به صورت هم‌گام در منطقه‌ی بالاسور در کشور هند پرداختند. برای اتخاذ سیاست‌های بلندمدت برای مدیریت پایدار زمین‌های کشاورزی و منابع آب موجود در منطقه از دو نوع برنامه‌ریزی خطی با محدودیت‌های تصادفی و برنامه‌ریزی قطعی استفاده شد. چهار سناریوی متفاوت در سطوح ریسک ۱۰، ۲۰، ۳۰ و ۴۰٪ تعریف شد. نتایج نشان داد که با کاهش سطح ریسک از ۹۰ به ۶۰٪، سود خالص سالانه برای این منطقه از ۸۱۲ به ۹۱۰ میلیون روپیه افزایش می‌یابد. در ایران نیز مطالعاتی در زمینه‌ی تعیین الگوی بهینه‌ی کشت انجام پذیرفته است (صبوحی و الوانچی، ۱۳۸۷، چیدری و همکاران، ۱۳۸۴، کهنسال و زارع، ۱۳۸۷، شاه کرمی و همکاران، ۱۳۸۵ و صبوحی و سلطانی، ۱۳۸۷). در این مطالعات هر یک از محققان روش‌های متفاوتی را برای اعمال مخاطرات موجود در تولیدات کشاورزی و محاسبه‌ی خطرپذیری موجود در این بخش انتخاب کردند.

منطقه‌ی مورد نظر در مطالعه‌ی حاضر شبکه‌ی آبیاری سمت راست سد انحرافی نکوآباد است. این سد بر رودخانه‌ی زاینده‌رود در دهکده‌ی نکوآباد ساخته شده است که در فاصله ۴۵ کیلومتری شهر اصفهان قرار دارد. در سمت راست این سد یک رشته کانال اصلی برای برداشت آب ساخته شده است، که در بیش‌ترین مقدار ۱۵ مترمکعب در ثانیه آب برای آبیاری زمین‌هایی به وسعت ۱۵۰۰۰ هکتار در طرف راست زاینده‌رود تامین می‌کند (حسینی ابری، ۱۳۷۹). متوسط بارندگی در دراز مدت در حوضه‌ی آبریز این رودخانه (حوضه‌ی آبریز گاوخونی) سالانه ۲۶۸ میلی‌متر است (شرکت مدیریت منابع آب ایران، ۱۳۸۸). هم‌چونین، بیش‌ترین و کم‌ترین میزان بارندگی در ایستگاه اصفهان در یک دوره‌ی ۱۰۳ ساله از سال ۱۲۷۳

تا ۱۳۷۵ به ترتیب ۲۳۷ و ۳۲ میلی متر بوده است (کاویانی و عساکره، ۱۳۸۴). با توجه به نوسانات شدید بارندگی در این حوضه، انتخاب منطقه‌ی مورد مطالعه برای بررسی تاثیر عامل بارندگی بر الگوی کشت و درآمد ناخالص کشاورزان منطقی به نظر می‌رسد. در نظر گرفتن عامل بارندگی به عنوان یکی از عوامل مهم عدم حتمیت در مدل‌های تعیین الگوی کشت، موضوعی است که در مطالعات داخلی مورد بی‌توجهی بسیار قرار گرفته است. برای تعیین الگوی بهینه‌ی کشت در منطقه‌ی مورد مطالعه از مدل بهینه‌سازی با عواملی کنترل کننده‌ی میزان محافظه‌کاری استفاده شده است. هدف مطالعه مقایسه‌ی الگوهای بهینه‌ی کشت در شرایط عدم حتمیت و تاثیر عامل بارندگی بر تعیین این الگوی بهینه‌ی کشت است.

روش تحقیق

جدول (۱) فهرستی از نشانه‌ها و شاخص‌های مورد استفاده در این مطالعه را برای تشریح مدل نشان می‌دهد.

جدول (۱). فهرست نشانه‌ها

مجموعه‌ها:	$\bar{W}_{s,j}$: متوسط مقدار آب موجود در ماه i از فصل s
j : مجموعه‌ی مربوط به محصول j ، $j \in \{1,2,\dots,J\}$	\bar{L}_s : تعداد نیروی کار موجود در منطقه
s : مجموعه‌ی مربوط به فصل s ، $s \in \{1,2,\dots,S\}$	$\bar{F}_{s,t}$: مقدار کل کود موجود، از نوع t
i : مجموعه‌ی مربوط به ماه i ، $i \in \{1,2,\dots,I\}$	\bar{M}_s : تعداد ساعت کار ماشین‌آلات در دست‌رس در منطقه
t : مجموعه‌ی مربوط به نوع کود t ، $t \in \{1,2,\dots,T\}$	\bar{C}_s : نقدینگی موجود برای تولید محصولات
z : مجموعه‌ی مربوط به نوع آفت‌کش z ، $z \in \{1,2,\dots,Z\}$	$PE_{s,z}$: مقدار آفت‌کش موجود از نوع z
عوامل:	متغیر تصمیم:
A : مقدار زمین در دست‌رس برای همه‌ی محصولات	$x_{s,j}$: سطح زیر کشت محصول j در فصل s
$w_{s,j}$: مقدار آب مورد نیاز برای تولید هر هکتار از محصول j در فصل s (متر مکعب / هکتار)	متغیرهای مدل:

ادامه جدول (۱)

Γ_i : عامل تنظیم‌کننده‌ی میزان محافظه‌کاری	l_j : مقدار نیروی کار مورد نیاز برای تولید هر هکتار از محصول z (نفر/هکتار)
$\tilde{\eta}_i$: متغیر تصادفی برای محدودیت i	$f_{i,j}$: مقدار کود مورد نیاز از نوع t برای تولید هر هکتار از محصول z (تن/هکتار)
b_i : مقادیر سمت راست محدودیت i	c_j : هزینه‌ی تولید یک هکتار از محصول z
\bar{g}_{ki} : سطح بیش‌ترین تاثیر k منبع عدم قطعیت بر یک‌دیگر در محدودیت i	m_j : تعداد ساعت کار ماشین‌آلات کشاورزی مورد نیاز برای تولید هر هکتار از محصول z
ε : سطح عدم اطمینان معین	$pe_{z,j}$: مقدار آفت کش مورد نیاز از نوع z برای تولید هر هکتار از محصول z
\bar{a}_i : مقدار اسمی داده‌ی نامطمئن در محدودیت i	a_j : درآمد ناخالص تولید محصول z در یک هکتار
\hat{a}_i : مقدار اسمی داده‌ی نامطمئن ضرب در سطح عدم اطمینان معین ($\bar{a}_i \varepsilon$)	داده‌های تصادفی:
\tilde{a}_i : مقدار تصادفی داده‌ی نامطمئن در محدودیت i	\tilde{P}_s : میزان بارش در فصل s

ماخذ: انتخاب نویسندگان

روش‌های متفاوتی برای لحاظ نمودن عدم قطعیت در مساله بیان شده است. می‌توان برای متغیرهای ناهمبسته، عوامل نامطمئن را به صورت اختلال‌های تصادفی بیان کرد (بن-تال و نمیرفسکی، ۱۹۹۹ و ۲۰۰۰):

$$\tilde{a}_{ij} = \bar{a}_{ij} + \tilde{\eta}_{ij} \hat{a}_{ij} = \bar{a}_{ij} + \tilde{\eta}_{ij} \bar{a}_{ij} \varepsilon \quad (1)$$

برای تنظیم میزان محافظه‌کاری، عامل Γ_i تعریف می‌شود که می‌تواند عدد حقیقی در دامنه‌ی $[0, \Gamma_i]$ را به آن نسبت داد. در زیر، مدل (۲) به صورت بهینه‌سازی با عوامل تنظیم‌کننده‌ی میزان محافظه‌کاری نوشته شده است که باعث بهبود توانایی اعتماد به سیستم‌ها در شرایط عدم حتمیت می‌گردد (برتسیماس و سیم، ۲۰۰۴):

$$\begin{aligned}
 & \text{Maximize} \quad cx \\
 & \text{subject to} \quad \sum_i \bar{a}_{ij} x_j + \max_{\{S_i \cup \{t_i\} | S_i \subseteq J_i, |S_i| = \Gamma_i, t_i \in J_i \setminus S_i\}} \left\{ \sum_{j \in S_i} \hat{a}_{ij} y_j + (\Gamma_i - |S_i|) \hat{a}_{it_i} y_{t_i} \right\} \leq b_i, \quad \forall i \\
 & -y_j \leq x_j \leq y_j, \quad \forall j \in J_j \\
 & l \leq X \leq u, \\
 & y \geq 0
 \end{aligned} \tag{۲}$$

که در آن برای هر j ، $y_j = |x_j^*|$. در مدل (۲)، $\sum \bar{a}_{ij} x_j \leq b_i$ معرف محدودیت i ام در شرایط حتمیت است. هرگاه $\Gamma_i = 0$ باشد، جمله‌ی بیش‌ترین‌کننده از مدل حذف و محدودیت در شرایط عدم حتمیت به محدودیت در شرایط حتمیت تبدیل می‌گردد. هرگاه $\Gamma_i = |J_i|$ باشد، میزان حفاظت مدل در مقابل عدم حتمیت به بیش‌ترین خود می‌رسد و به‌طور کامل انجام می‌شود. در مدل (۲) فرض بر این است که ضریب‌ها عوامل دارای عدم حتمیت مستقل است. با توجه به این که میان عوامل میزان بارندگی و مقدار آب موجود در ماه i از فصل s ارتباط وجود دارد و با افزایش میزان بارندگی این مقدار آب افزایش می‌یابد، این فرض در سیستم‌های عرضه‌ی آب منطقی به نظر نمی‌رسد. بنابراین، این روش برای متغیرهای تصادفی غیرمستقل نیز توسعه داده شد. فرض کنید که تعدادی از منابع عدم حتمیت بر سیستم تاثیر می‌گذارند. i امین محدودیت در این سیستم‌ها به صورت زیر تعریف می‌شود (برتسیماس و سیم ۲۰۰۴):

$$\tilde{a}_{ij} = \bar{a}_{ij} + \sum_{k \in K_i} \tilde{\eta}_{ik} \bar{g}_{kj}, \quad \forall j \in J_i \tag{۳}$$

بنابراین، مدل بهینه‌سازی با عوامل تنظیم‌کننده‌ی میزان محافظه‌کاری را برای ضریب‌های نامطمئن هم‌بسته می‌توان به صورت زیر تعریف کرد (برتسیماس و سیم ۲۰۰۴)

Maximize cx

$$\text{subject to } \sum_i \bar{a}_{ij} x_i + \max_{\{S, \{t_i\}, S_i, k_i, |S_i|=\{\Gamma_i, t_i, k_i, S_i\}\}} \left\{ \left| \sum_{k \in S_i} g_{kj} x_j \right| + (\Gamma_i) \left| \sum_{j \in J_i} g_{t_j} x_j \right| \right\} \leq b_i, \quad i \quad (4)$$

$$l \leq x \leq u,$$

هر دو مدل (۲) و (۴) به وسیله‌ی برنامه‌ریزی خطی قابل حل هستند و از پیچیدگی‌های به‌دست‌آمده در آن جلوگیری شده است (برتسیماس و سیم ۲۰۰۴). عوامل (Γ_i) ابزاری مناسب برای بررسی قدرتمند بودن سیستم در مقابل عوامل نامطمئن و یا ناتوانی آن در مقابل این عوامل است. برای عوامل Γ_i مقادیر متفاوتی وجود دارد و این به احتمال انحراف محدودیت i ام از کران خود (p) و همچنین به تعداد عوامل نامطمئن در آن محدودیت بستگی دارد. با جاگذاری x^* در معادله‌ی (۳) به‌عنوان پاسخ بهینه، احتمال انحراف محدودیت i ام از کران خود، به صورت زیر تعریف می‌شود (برتسیماس و سیم ۲۰۰۴):

$$pr \left(\sum_j \tilde{a}_{ij} x_j^* > b_i \right) \leq B(n, \Gamma_i) \quad (5)$$

برای محاسبه‌ی Γ_i ، یک سطح مطلوب احتمال انحراف محدودیت i از کران آن محدودیت در نظر گرفته می‌شود و با توجه به تعداد عوامل نامطمئن (n) در آن محدودیت، عامل Γ_i محاسبه می‌شود. روش محاسبه‌ی این عامل به‌طور کامل توسط برتسیماس و سیم (۲۰۰۴) داده شده است.

تابع هدف در مطالعه‌ی حاضر بیش‌ترین کردن درآمد ناخالص کل است و به صورت زیر بیان می‌شود:

$$\text{Maximize } Z = \sum_i^j a_{s,j} x_{s,j}, \quad \forall S \quad (6)$$

که Z : درآمد ناخالص کل، $a_{s,j}$: درآمد ناخالص حاصل از تولید یک هکتار از محصول z که در فصل s تولید شده است، $x_{s,j}$: سطح زیر کشت محصول z در فصل s ، است. تعداد ۱۰ محصول که معمولاً در منطقه مورد مطالعه بیش تر کشت می شود در نظر گرفته شده است. این محصولات و نشانه های مربوط به متغیرهای آن ها عبارت است از: $x_{1,1}$: گندم، $x_{1,2}$: جو، $x_{2,4}$: ذرت دانه یی، $x_{1,3}$: پیاز، $x_{2,5}$: سیب زمینی، $x_{2,6}$: گوجه فرنگی، $x_{2,7}$: آفتاب گردان، $x_{2,8}$: چغندر قند، $x_{2,9}$: کلزا، $x_{2,10}$: خیار. به علت وجود برخی از عوامل نامطمئن موجود در مدل های تعیین الگوی بهینه ی کشت، عدم اطمینان در مورد این نوع عوامل جزو ذات مدل است. عوامل نامطمئن مورد نظر در مدل مورد مطالعه عبارت است از: میزان بارش در فصل s (\tilde{P}_s)، مقدار متوسط آب موجود در ماه i از فصل s ($\tilde{W}_{s,i}$)، مقدار نقدینگی موجود در منطقه برای تولید محصولات در فصل s (\tilde{C}_s)، تعداد نیروی کار موجود در منطقه در فصل s (\tilde{L}_s)، تعداد ساعت کار ماشین آلات موجود در منطقه در فصل s (\tilde{M}_s)، مقدار کود موجود از نوع t در فصل s ($\tilde{F}_{s,t}$) و مقدار آفت کش موجود از نوع z در فصل s ($\tilde{PE}_{s,z}$). با استفاده از معادله ی (۱) می توان شکل تصادفی این عوامل را به صورت زیر نوشت:

$$\tilde{P}_s = \bar{P}_s + \tilde{\eta}_1 \hat{P}_s \quad (۷)$$

$$\tilde{W}_{s,i} = \bar{W}_{s,i} + \tilde{\eta}_{s,i} \hat{W}_{s,i} \quad (۸)$$

$$\tilde{L}_s = \bar{L}_s + \tilde{\eta}_2 \hat{L}_s \quad (۹)$$

$$\tilde{M}_s = \bar{M}_s + \tilde{\eta}_3 \hat{M}_s \quad (۱۰)$$

$$\tilde{C}_s = \bar{C}_s + \tilde{\eta}_4 \hat{C}_s \quad (۱۱)$$

$$\tilde{F}_{s,t} = \bar{F}_{s,t} + \eta_{t+4} \hat{F}_{s,t} \quad (۱۲)$$

$$\tilde{PE}_{s,z} = \bar{PE}_{s,z} + \tilde{\eta}_{z+8} \hat{PE}_{s,z} \quad (۱۳)$$

معادله ی (۷) مربوط به عامل نامطمئن بارندگی است که در آن مقدار کل بارندگی در فصل s ، \bar{P}_s میزان بارندگی اسمی در فصل s (متوسط بارندگی درازمدت) و \hat{P}_s برابر با ۱۰٪

میزان بارندگی اسمی ($\varepsilon = 0/1$) است. معادله‌ی (۸) مربوط به عامل نامطمئن متوسط آب در دسترس است که در آن $\tilde{W}_{s,i}$ مقدار کل آب موجود در ماه i از فصل s ، $\bar{W}_{s,i}$ مقدار اسمی $\tilde{W}_{s,i}$ و $\hat{W}_{s,i}$ برابر ۱۰٪ میزان $\bar{W}_{s,i}$ است. معادله‌ی (۹) تا (۱۳) نیز به همین صورت تفسیر می‌شود. $\tilde{\eta}_1, \tilde{\eta}_{s,i}, \tilde{\eta}_3, \tilde{\eta}_4, \tilde{\eta}_{t+4}$ و $\tilde{\eta}_{z+8}$ متغیرهای تصادفی در فاصله $[-1, 1]$ است. با توجه به هدف اصلی مطالعه، محدودیت آب به دو صورت مجزا اعمال می‌شود: الف- محدودیت آب بدون در نظر گرفتن تاثیر عامل بارندگی در فصل s : در این محدودیت مجموع آب مصرف شده برای تمام محصولات در فصل s نباید از مجموع آب در دسترس در ماه i از فصل s بیش تر شود:

$$\sum_{j=1}^J w_{s,j} x_{s,j} \leq \sum_{i=1}^I \tilde{W}_{s,i} \quad (14)$$

آب در دسترس در ماه i از فصل s جزو عوامل نامطمئن است. پس در یک فصل شش عامل نامطمئن برای مقدار آب در دسترس وجود دارد. بنابراین، شکل تصادفی محدودیت (۱۴) با توجه به معادله‌ی (۸) برای فصل اول (از مهر تا اسفند) و فصل دوم (از اسفند تا شهریور) به ترتیب به صورت زیر است:

$$\sum_{j=1}^J w_{1,j} x_{1,j} \leq \sum_{i=1}^6 (\bar{w}_{1,i} + \tilde{\eta}_{1,i} \hat{w}_{1,i}) \quad (15)$$

$$\sum_{j=1}^J w_{2,j} x_{2,j} \leq \sum_{i=7}^{12} (\bar{w}_{2,i} + \tilde{\eta}_{2,i} \hat{w}_{2,i}) \quad (16)$$

محدودیت‌های تصادفی (۱۵) و (۱۶) را می‌توان با تعریف عوامل $\Gamma_1 \geq 1$ و $\Gamma_2 \geq 1$ به صورت محدودیت با عوامل تنظیم‌کننده‌ی میزان محافظه‌کاری (مدل (۲)) بازنویسی کرد:

$$\sum_{j=1}^J w_{1,j} x_{1,j} - \sum_{i=1}^6 \bar{w}_{1,i} + (\Gamma_1 - 1) \sum_{i=1}^6 |\hat{w}_{1,i}| \leq 0 \quad (17)$$

$$\sum_{j=1}^J w_{2,i} x_{2,j} - \sum_{i=7}^{12} \bar{w}_{2,i} + (\Gamma_2 - 1) \sum_{i=7}^{12} |\hat{w}_{2,i}| \leq 0 \quad (18)$$

و برای $\Gamma_1 < 1$ و $\Gamma_2 < 1$ به صورت زیر بازنویسی می شود:

$$\sum_{j=1}^J w_{1,i} x_{1,j} - \sum_{i=1}^6 \bar{w}_{1,i} + (\Gamma_1 - 1) \sum_{i=1}^6 |\hat{w}_{1,i}| \leq 0 \quad (19)$$

$$\sum_{j=1}^J w_{2,i} x_{2,j} - \sum_{i=7}^{12} \bar{w}_{2,i} + (\Gamma_2 - 1) \sum_{i=7}^{12} |\hat{w}_{2,i}| \leq 0 \quad (20)$$

به دلیل وجود شش عامل نامطمئن در هریک از محدودیت‌های (۱۷) تا (۲۰) دو عامل Γ_1 و Γ_2 در فاصله‌ی [۰, ۱] قرار می‌گیرند. ب- محدودیت آب با در نظر گرفتن تاثیر عامل بارندگی در فصل s : مقدار آب در دسترس و میزان بارندگی جزو عوامل نامطمئن است. هم‌چونین، این دو عامل نسبت به هم غیر مستقل اند (با افزایش میزان بارندگی میزان آب در دسترس در ماه i از فصل s ، افزایش می‌یابد). مزیت مدل بهینه‌سازی با عوامل کنترل کننده‌ی میزان محافظه‌کاری نسبت به دیگر مدل‌های اعمال کننده‌ی عدم حتمیت در این است که می‌توان اثر دو یا چند عامل هم‌بسته را در مدل بازگو کرد. علت انتخاب این مدل برای بهینه‌سازی وجود هم‌بستگی میان بارندگی و میزان آب در دسترس منابع تامین آب در مدل مورد مطالعه است. بنابراین، می‌توان از معادله‌های (۷) و (۸) برای تعیین محدودیت‌های تصادفی دو فصل استفاده کرد. این محدودیت‌ها به صورت زیر است:

$$\sum_{j=1}^J w_{1,j} x_{1,j} \leq \sum_{i=1}^6 (\bar{w}_{1,i} + \tilde{\eta}_{1,i} \hat{w}_{1,i}) + A(\underbrace{\bar{P}_1 + \tilde{\eta}_1 \hat{P}_1}_{\hat{P}_1}) + A(\tilde{\eta}_1 \rho_1 \hat{P}_1) \quad (21)$$

$$\sum_{j=1}^J w_{2,j} x_{2,j} \leq \sum_{i=7}^{12} (\bar{w}_{2,i} + \tilde{\eta}_{1,i} \hat{w}_{1,i}) + A(\underbrace{\bar{P}_1 + \tilde{\eta}_1 \hat{P}_1}_{\hat{P}_1}) + A(\tilde{\eta}_1 \rho_1 \hat{P}_1) \quad (22)$$

در این معادله‌ها، A مربوط به سطح زیرکشت محصولات، و ρ_1 و ρ_2 به ترتیب ضریب هم‌بستگی میان میزان بارش و مقدار آب در دسترس ماه i در فصل‌های اول و دوم است. با

تعریف عوامل $\Gamma_3 \geq 1$ و $\Gamma_4 \geq 1$ ، محدودیت‌های (۲۱) و (۲۲) به صورت محدودیت با عوامل تنظیم‌کننده‌ی میزان محافظه‌کاری (مدل (۵)) بازنویسی می‌شود:

$$\sum_{j=1}^J w_{1,i} x_{1,j} - \sum_{i=1}^6 \bar{W}_{1,i} - A\bar{P}_1 + \max \left\{ \sum_{i=1}^6 \hat{W}_{1,i} + (\Gamma_3 - 1) \left| -A\hat{P}_1(1 + \rho_1) \right|; (\Gamma_3 - 1) \sum_{i=1}^6 \hat{W}_{1,i} + \left| -A\hat{P}_1(1 + \rho_1) \right| \right\} \leq 0 \quad (23)$$

$$\sum_{j=1}^J w_{2,i} x_{2,j} - \sum_{i=7}^{12} \bar{W}_{2,i} - A\bar{P}_2 + \max \left\{ \sum_{i=7}^{12} \hat{W}_{2,i} + (\Gamma_4 - 1) \left| -A\hat{P}_2(1 + \rho_2) \right|; (\Gamma_4 - 1) \sum_{i=7}^{12} \hat{W}_{2,i} + \left| -A\hat{P}_2(1 + \rho_2) \right| \right\} \leq 0 \quad (24)$$

و برای $\Gamma_3 < 1$ و $\Gamma_4 < 1$ نیز به صورت زیر بازنویسی می‌شود:

$$\sum_{j=1}^J w_{1,i} x_{1,j} - \sum_{i=1}^6 \bar{W}_{1,i} - A\bar{P}_1 + \max \left\{ \Gamma_3 \sum_{i=1}^6 \hat{W}_{1,i}; \Gamma_3 \left| -A\hat{P}_1(1 + \rho_1) \right| \right\} \leq 0 \quad (25)$$

$$\sum_{j=1}^J w_{2,i} x_{2,j} - \sum_{i=7}^{12} \bar{W}_{2,i} - A\bar{P}_2 + \max \left\{ \Gamma_4 \sum_{i=7}^{12} \hat{W}_{2,i}; \Gamma_4 \left| -A\hat{P}_2(1 + \rho_2) \right| \right\} \leq 0 \quad (26)$$

به دلیل وجود هفت عامل نامطمئن (میزان بارش و مقدار آب در دسترس در هر ماه) در هر یک از این محدودیت‌ها، Γ_3 و Γ_4 در فاصله $[0, \gamma]$ قرار می‌گیرد. مجموع تعداد نیروی کار به کار گرفته شده برای تولید محصولات در هر فصل نباید از تعداد نیروی کار در دسترس در آن بیش تر شود:

$$\sum_{j=1}^J 1_j x_{s,j} \leq \tilde{L}_s \quad \forall s \quad (27)$$

شکل تصادفی محدودیت (۲۷) طبق معادله‌ی (۹) به صورت زیر است:

$$\sum_{j=1}^J 1_j x_{s,j} \leq \tilde{L}_s + \tilde{\eta}_2 \hat{L}_s \quad \forall s \quad (28)$$

محدودیت تصادفی (۲۸) با تعریف عامل Γ_s به صورت زیر بازنویسی می‌شود:

$$\sum_{j=1}^J l_j x_{s,j} - \bar{L} + \Gamma_5 \left| -\hat{L} \right| \leq 0, \quad \forall s \quad (29)$$

$$\Gamma_5 \in [0,1]$$

دیگر محدودیت‌های مورد استفاده در مطالعه‌ی حاضر نیز به همین ترتیب به محدودیت با عوامل کنترل کننده‌ی میزان محافظه‌کاری تبدیل می‌گردد. شکل نهایی این محدودیت‌ها به صورت زیر است:

$$\sum_{j=1}^J m_j x_{s,j} - \bar{M} + \Gamma_6 \left| -\hat{M} \right| \leq 0, \quad \forall s \quad (30)$$

$$\Gamma_6 \in [0,1]$$

$$\sum_{j=1}^J c_j x_{s,j} - \bar{C} + \Gamma_7 \left| -\hat{C} \right| \leq 0, \quad \forall s \quad (31)$$

$$\Gamma_7 \in [0,1]$$

$$\sum_{t=1}^T \sum_{j=1}^J f_{t,j} x_{s,j} - \sum_{j=1}^J \bar{F}_{t,j} + \Gamma_{t+7} \left| -\hat{F}_{t,j} \right| \leq 0, \quad \forall s \quad (32)$$

$$\Gamma_{t+7} \in [0,1]$$

$$\sum_{z=1}^Z \sum_{j=1}^J p e_{z,j} x_{s,j} - \sum_{j=1}^J \bar{P} E_{z,j} + \Gamma_{z+11} \left| -\hat{P} E_{z,j} \right| \leq 0, \quad \forall s \quad (33)$$

$$\Gamma_{z+11} \in [0,1]$$

محدودیت‌های (۳۰)، (۳۱)، (۳۲) و (۳۳) به ترتیب مربوط به ساعت‌های کار ماشین‌آلات، نقدینگی، کود و آفت‌کش است. محدودیت (۳۲) با تعریف عوامل Γ_8 ، Γ_9 ، Γ_{10} و Γ_{11} به ترتیب برای چهار نوع کود پتاس، ازته، فسفات و حیوانی و محدودیت تصادفی (۳۳) با تعریف عوامل Γ_{12} ، Γ_{13} و Γ_{14} برای سه نوع آفت‌کش از جمله حشره‌کش، علف‌کش و قارچ‌کش است. محدودیت مربوط به زمین که جزو محدودیت‌های نامطمئن نیست به صورت زیر است:

$$\sum_{j=1}^J x_{s,j} \leq A \quad (34)$$

تمامی داده‌های مورد نیاز مطالعه از جهاد کشاورزی و شرکت میراب زاینده‌رود استان اصفهان (شرکت بهره‌برداری و مدیریت شبکه‌های آبیاری استان اصفهان) برای سال کشاورزی ۱۳۸۸ گرفته شد.

نتایج و بحث

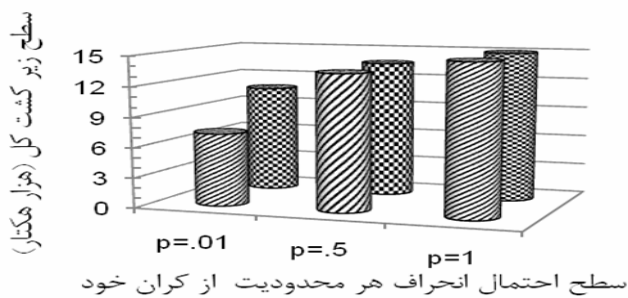
جدول (۲) الگوی بهینه‌ی کشت این منطقه در سه موقعیت (شرایط قطعیت، شرایط عدم حتمیت با در نظر گرفتن تاثیر عامل بارندگی و شرایط عدم حتمیت بدون در نظر گرفتن تاثیر عامل بارندگی) را نشان می‌دهد. ملاحظه می‌شود که در شرایط قطعیت ($\Gamma_i = 0$) محصولات گندم، جو، ذرت دانه‌یی، پیاز، سیب زمینی، گوجه فرنگی و آفتاب‌گردان در الگوی بهینه‌ی کشت قرار دارد. در شرایط عدم حتمیت بدون در نظر گرفتن تاثیر عامل بارندگی، با افزایش احتمال انحراف هر محدودیت از کران خودش (p)، سطح زیر کشت کل از ۷۲۴۱ هکتار به ۱۴۹۲۴ هکتار افزایش یافت. دلیل این امر کاهش مقدار عوامل تنظیم‌کننده‌ی میزان محافظه-کاری با افزایش p است. در شرایط عدم حتمیت با در نظر گرفتن تاثیر عامل بارندگی نیز با افزایش p کل، سطح زیرکشت از ۱۰۷۲۶ هکتار به ۱۴۹۶۴ هکتار افزایش یافته است. سه محصول چغندر قند، کلزا و خیار در هیچ یک از الگوهای بهینه‌ی کشت مشاهده نشد.

جدول (۲). الگوی کشت بهینه برای زمین‌های سمت راست شبکه‌ی آبیاری سد انحرافی نکوآباد در سه موقعیت مختلف

سطح زیر کشت (هکتار)						شرایط قطعیت	متغیر	محصول
شرایط عدم حتمیت با در نظر گرفتن عامل بارندگی			شرایط عدم حتمیت بدون در نظر گرفتن عامل بارندگی					
p=۱	p=۰/۵	p=۰/۰۱	p=۱	p=۰/۵	p=۰/۰۱			
۸۲۷۸	۷۵۳۶	۱۶۰۸	۶۰۴۷	۶۱۴۴	-	۵۰۴۷	$x_{1,1}$	گندم
۱۲۹۰	۹۵۵	۵۴۳۴	۴۵۱۸	۳۲۰۴	۴۰۲۵	۳۵۱۸	$x_{1,2}$	جو
۳۴	-	۴۲۷	۴۲۹	۳۴۳	-	۴۲۹	$x_{2,4}$	ذرت دانه‌ی بی
۷۸۱	۶۹۲	۱۱۷۸	۹۶۴	۸۲۲	۱۵۰۱	۹۶۴	$x_{1,3}$	پیاز
۱۶۲۵	۱۶۴۹	۲۰۷۹	۱۷۸۰	۱۵۲۷	۱۷۱۵	۱۱۷۶	$x_{2,5}$	سیب زمینی
۵۴۱	۵۱۵	-	۲۳۹	۲۸۶	-	۲۳۹	$x_{2,6}$	گوجه فرنگی
۲۴۱۵	۲۳۰۵	-	۹۴۷	۱۱۹۳	-	۹۴۷	$x_{2,7}$	آفتاب‌گردان
-	-	-	-	-	-	-	$x_{2,8}$	چغندر قند
-	-	-	-	-	-	-	$x_{2,9}$	کلزا
-	-	-	-	-	-	-	$x_{2,10}$	خیار
۱۴۹۶۴	۱۳۶۵۲	۱۰۷۲۶	۱۴۹۲۴	۱۳۵۱۹	۷۲۴۱	۱۲۳۲۰		کل

ماخذ: یافته‌های تحقیق

نکته‌ی مهم در این جا مقایسه‌ی دو شرایط عدم حتمیت با یکدیگر است. ملاحظه می‌شود که در سطوح احتمال انحراف هر محدودیت از کران آن محدودیت (p) ثابت، کل سطح زیرکشت در شرایط در نظر گرفتن تاثیر عامل بارندگی بیشتر از کل سطح زیر کشت در شرایط بدون در نظر گرفتن تاثیر عامل بارندگی است. البته این شرایط در سطوح احتمال p پایین‌تر بیش‌تر مشخص است. نگاره‌ی (۱) این موضوع را نشان می‌دهد.

- ▨ سطح زیر کشت کل بدون در نظر گرفتن عامل بارندگی
- ▣ سطح زیر کشت کل با در نظر گرفتن عامل بارندگی

شکل (۱). سطح زیر کشت کل در دو شرایط عدم حتمیت با و بدون در نظر گرفتن تاثیر عامل بارندگی

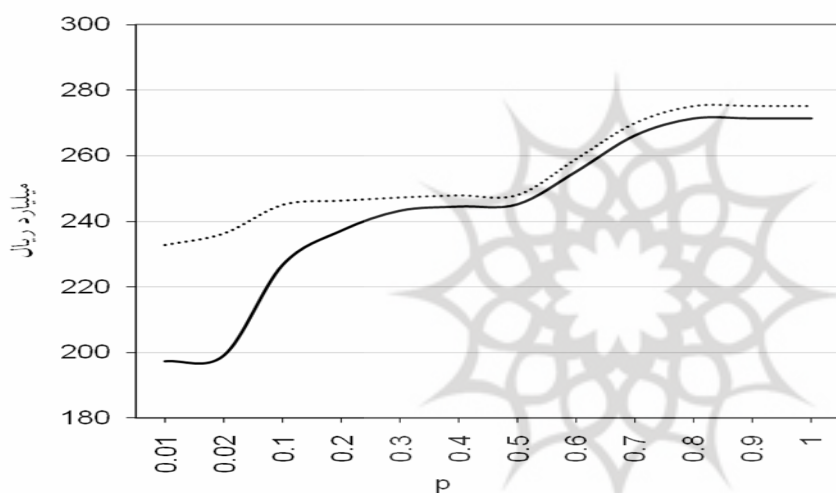
جدول (۳) درآمد ناخالص کل و هزینه‌ی تولید کل مربوط به سه موقعیت مورد نظر با سطوح مختلف p را نشان می‌دهد. ملاحظه می‌شود که با افزایش p و به عبارت دیگر، کاهش مقدار عامل تنظیم‌کننده‌ی میزان محافظه‌کاری، درآمد ناخالص کل در هر دو شرایط عدم حتمیت با در نظر گرفتن و بدون در نظر گرفتن تاثیر عامل بارندگی افزایش یافته‌است. هزینه‌ی تولید کل نیز در این شرایط، به‌علت بالا رفتن سطح زیر کشت، افزایش یافته‌است.

جدول (۳). درآمد ناخالص کل و هزینه‌ی تولید کل در سه موقعیت مختلف (میلیارد ریال)

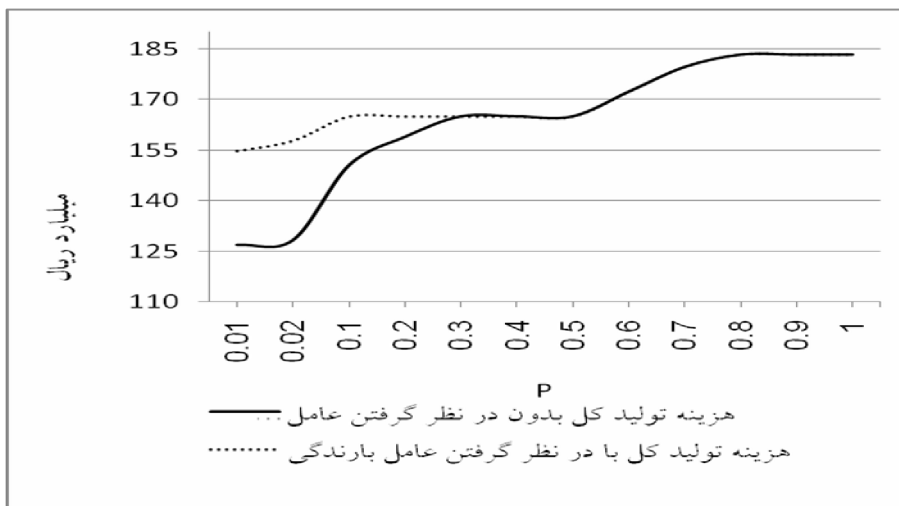
شرح	شرایط قطعیت	شرایط عدم حتمیت بدون در نظر گرفتن عامل بارندگی			شرایط عدم حتمیت با در نظر گرفتن عامل بارندگی		
		$p=1$	$p=0.5$	$p=0.01$	$p=1$	$p=0.5$	$p=0.01$
درآمد ناخالص کل	۲۷۱	۱۹۷	۲۴۵	۲۷۱	۲۴۸	۲۳۳	
هزینه‌ی تولید کل	۱۸۳	۱۲۷	۱۶۵	۱۸۳	۱۶۵	۱۵۵	

ماخذ: یافته‌های تحقیق

نگاره‌های (۲) و (۳) به ترتیب درآمد ناخالص کل و هزینه‌ی تولید کل در سطوح مختلف p در دو شرایط عدم حتمیت با و بدون در نظر گرفتن تاثیر عامل بارندگی را نشان می‌دهد. با توجه به نگاره‌ی (۲) درآمد ناخالص کل با در نظر گرفتن تاثیر عامل بارندگی به مراتب بیش از درآمد ناخالص کل بدون در نظر گرفتن تاثیر عامل بارندگی است. در سطوح احتمال بالاتر از $p=0/5$ تفاوت میان این دو شرایط کاهش می‌یابد. نگاره‌ی (۳) نشان می‌دهد که با افزایش سطح p تا $p=0/3$ ، هزینه‌ی تولید کل افزایش می‌یابد، و این هزینه در شرایط عدم حتمیت با در نظر گرفتن تاثیر عامل بارندگی بیش‌تر از شرایط عدم حتمیت بدون در نظر گرفتن تاثیر عامل بارندگی است. اما، از $p=0/3$ به بالا هر دو شرایط هزینه‌ی یکسانی داشته است (در نمودار دو خط هزینه بر هم منطبق شده است).

..... درآمد ناخالص کل با در نظر گرفتن عامل بارندگی
 ————— درآمد ناخالص کل بدون در نظر گرفتن بارندگی
 شکل (۲). درآمد ناخالص کل در شرایط متفاوت با سطوح مختلف

شکل (۳). هزینه‌ی تولید کل در شرایط متفاوت با سطوح مختلف

نتیجه‌گیری و پیشنهادها

کاربرد مدل بهینه‌سازی با عوامل تنظیم‌کننده‌ی میزان محافظه‌کاری باعث ایجاد گزینه‌های متفاوت اقتصادی برای تصمیم‌گیرندگان و سیاست‌گذاران کشاورزی می‌شود. در مطالعه‌ی حاضر به بررسی تاثیر عامل بارندگی بر الگوی کشت و درآمد ناخالص کل در شرایط عدم حتمیت برای شبکه‌ی آبیاری سمت راست سد انحرافی نکوآباد پرداخته شد. تعداد ۱۰ متغیر تصمیم برای ۱۰ محصول مورد مطالعه وجود داشت که در شرایط متفاوت برآورد گردید. نتایج نشان داد که در شرایط ثابت با افزایش احتمال انحراف هر محدودیت از کران خود (کاهش عدم حتمیت)، در آمد ناخالص کل افزایش می‌یابد. به عنوان مثال در شرایط عدم حتمیت بدون در نظر گرفتن عامل بارندگی با افزایش p از ۰/۰۱ به ۱ مقدار درآمد ناخالص کل از ۱۹۷ به ۲۷۱ میلیارد ریال افزایش می‌یابد. این نتیجه با نتیجه‌ی مطالعه‌ی سثی و همکاران (۲۰۰۶) هم‌سان است که در آن با کاهش میزان خطرپذیری در مدل محدودیت تصادفی مقدار سود خالص در منطقه‌ی مطالعه‌ی آن‌ها افزایش یافت. هم‌چنین، مشاهده شد که با افزایش سطح p ، مقدار هزینه‌ی کل از ۱۲۷ به ۱۸۳ میلیارد ریال افزایش می‌یابد (هم‌سان با نتیجه‌ی مطالعه‌ی چانگ و

همکاران، ۲۰۰۹). پیش‌نهاد می‌شود که با توجه به شرایط مختلف اقتصادی، سیاسی، اقلیمی و اجتماعی از گزینه‌های متفاوت الگوی بهینه‌ی کشت در شرایط عدم حتمیت استفاده شود. با بالا رفتن میزان عدم حتمیت در منطقه‌ی مطالعه می‌توان از الگوهای بهینه‌ی کشت با سطوح p پایین و به عبارت دیگر، از مقادیر بالای Γ (محافظه‌کاری بیشتر) استفاده نمود. با توجه به این که عامل بارندگی در درآمد ناخالص اثری مثبت را نشان می‌دهد، لحاظ نمودن تاثیر این عامل در تصمیم‌گیری برای طرح‌های کشاورزی این منطقه امری مهم به نظر می‌رسد.

منابع

- پایگاه اطلاعاتی شرکت مدیریت منابع آب ایران، بخش مطالعات پایه‌ی منابع آب. (۱۳۸۸).
 چیدری، ا.، شرزهای، غ. و کرامت‌زاده، ع. (۱۳۸۴). تعیین ارزش اقتصادی آب با ره‌یافت برنامه‌ریزی آرمانی (مطالعه‌ی موردی: سد بارزو شیروان). *تحقیقات اقتصادی*، ۷۱: ۳۹-۶۶.
 حسینی ابری، س.ح. (۱۳۷۹). زاینده‌رود از سرچشمه تا مرداب. اصفهان، نشر گل‌ها.
 شاه کرمی، ن.، مرید، س. و رحیمی جمانی، م. (۱۳۸۵). بهینه‌سازی الگوی کشت بر اساس مقادیر پیش‌بینی شده‌ی جریان رودخانه (مطالعه‌ی موردی رودخانه‌ی صوفی‌چای و شبکه‌ی آبیاری پایین دست). *تحقیقات مهندسی کشاورزی*، ۳۹: ۱۸-۱.
 صبوچی، م. و الوانچی، م. (۱۳۸۷). کاربرد برنامه‌ریزی چند منظوره و توافقی در برنامه‌ریزی کشاورزی: مطالعه‌ی موردی خراسان رضوی. *مجله‌ی علوم و فنون کشاورزی و منابع طبیعی*، ۱۵: ۱۱۲-۱۳۲.
 صبوچی، م. و سلطانی، غ. (۱۳۸۷). بهینه‌سازی الگوهای کشت در سطح حوضه‌ی آبریز با تاکید بر منافع اجتماعی و واردات خالص آب مجازی: مطالعه‌ی موردی منطقه‌ی خراسان. *علوم و فنون کشاورزی و منابع طبیعی*، ۴۳: ۲۹۷-۳۱۳.
 کاویانی، م. و عساکره، ح. (۱۳۸۴). بررسی آماری روند بلند مدت بارش سالانه‌ی اصفهان. *مجله‌ی پژوهشی دانشگاه اصفهان (علوم انسانی)*، ۱۸: ۱۶۲-۱۴۳.

کهنسال، م. و زارع، ع. (۱۳۸۷). تعیین الگوی بهینه‌ی کشت هم‌سو با کشاورزی پایدار با استفاده از برنامه‌ریزی فازی کسری با اهداف چندگانه. مطالعه‌ی موردی استان خراسان شمالی. *اقتصاد کشاورزی و توسعه*، ۶۲: ۳۳-۱.

- Ben-Tal, A. and Nemirovski, A. (1998). Robust convex optimization, *Journal of Mathematics of Operations Research*, 23(4):769-805.
- Ben-Tal, A. and Nemirovski, A. (1999). Robust solutions to uncertain programs, *Journal of Operations Research Letters*, 25:1-13.
- Ben-Tal, A. and Nemirovski, A. (2000). Robust solutions of linear programming problems contaminated with uncertain data, *Journal of Mathematical Programming*, 88: 411-424.
- Bertsimas, D. and Sim, M. (2003). Robust discrete optimization and network flows, *Journal of Mathematical Programming*, 98:49-71.
- Bertsimas, D. and Sim, M. (2004). The price of robustness, *Journal of Operations Research*, 52 (1): 35-53.
- Biswas, A. and Pal, B.B. (2005). Application of fuzzy goal programming technique to land use planning in agricultural system, *Journal of Omega*, 33(5): 391-398.
- Chung, G., Lansey, K. and Bayraksan, G. (2009). Reliable water supply system design under uncertainty, *Journal of Environmental Modelling and Software*, 24(4): 449-462.
- El-Ghaoui, L. and Lebret. H. (1997). Robust solutions to least-square problems to uncertain data matrices, *SIAM Journal on Matrix Analysis and Applications*, 18:1035-1064.
- El-Ghaoui, L., Oustry, F. and Lebret, H. (1998). Robust solutions to uncertain semidefinite programs, *SIAM Journal on Optimization*, 9: 33-52.
- El-Shishiny, H. (1988). A goal programming model for planning the development of newly reclaimed lands, *Journal of Agricultural Systems*, 26(4): 245-261.
- Nahmias, S. (2005). *Production and operations analysis*, McGraw-Hill, 5th edition.
- Oliveira, F., Volpi, N.M.P. and Sanquetta, C.R. (2003). Goal programming in a planning problem, *Journal of Applied Mathematics and Computation*, 140(1):165-178.

- Riveira, I.S., Magan, M.B., Maseda, R.C. and Barros, D.M. (2008) Algorithm based on simulated annealing for land-use allocation, *Journal of Computers & Geosciences*, 34(3): 259-268.
- Sharma D.K., Jana, R.K. and Gaur, A. (2007). Fuzzy goal programming for agriculture land allocation problems, *Journal of Yugoslav Journal of Operations Research*, 17(1): 31-42.
- Sharma, D.K. and Jana, R.K. (2009). Fuzzy goal programming based genetic algorithm approach to nutrient management for rice crop planning, *Journal of International Journal of Production Economics*, 121(1): 224-232.
- Sheffi, Y. (2005). *The resilient enterprise: overcoming vulnerability for competitive advantage*. MIT Press.
- Simchi-Levi, D., Kaminsky, P. and Simchi-Levi, E. (2004). *Managing the supply chain: the definitive guide for the business professional*, McGraw-Hill.
- Thiele, A. (2004). *A robust optimization approach to supply chain and revenue management*, PhD thesis, Massachusetts Institute of Technology.
- Yeh, C.H. and Labadie, J.W. (2003). Multiobjective planning for agricultural decision: An application, *Journal of Agric.Planning and Manag*, 23: 336-343.
- Zeng, X., Kang, S., Li, F., Zhang, L. and Guo, P. (2010). Fuzzy multi-objective linear programming applying to crop area planning, *Journal of Agricultural Water Management*, In Press, Corrected Proof, Available online 16 September , doi:10.1016/j.agwat.